

E. Padilla, Santa Coloma.

El mot «buixalleu», que dona nom a una de les localitats de la comarca de la Selva, és d'origen germànic i significa «castell». El nom de Sils és d'origen àrab i significa «terreny tou i humit», un homenatge a la gairebé desapareguda zona dels estanys. Menys agraciat és Riudellots, que es refereix al «riu de llots, fangs i sorres» a raó dels rius i rieres que l'envolten: l'Onyar, el Cric i el Riudevila. I així fins a completar l'origen dels noms dels 26 municipis de la comarca: el llibre *La Selva per a petits i grans*, de l'historiador Miquel Borrell i la il·lustradora Isabel Mestras, pretén fer arribar la història de la Selva a tots els públics a través d'un de llenguatge senzill i amb rigor històric.

El Consell Comarcal va presentar recentment el volum, una eina d'estudi per a infants de primària i primers cursos d'ESO que esdevé un manual

DIVULGACIÓ

Un llibre d'història per a nens repassa l'origen dels noms dels pobles selvatans

apte per a curiosos de totes les edats. A més de recollir informació sobre els pobladors de les terres selvatanes i els ecosistemes, característiques geogràfiques i esdeveniments històrics, inclou també les misterioses raons —o a vegades, casualitats— que donen lloc als noms dels pobles.

Orígens remots o recents

Blanes rep el nom d'un mot d'origen antic i de significat desconegut. També l'antic nom Turissa —Tossa— planteja dubtes sobre el seu origen, mentre que Amer fa referència a una font d'aigües ferruginoses —i per tant, amargants. Les esglésies

van donar nom a Anglès. Espinós és l'origen del nom d'Arbúcies, que literalment significa «conjunt de vardisses». Breda és el diminuti d'«arbreda», i Brunyola s'anomena així per l'aspecte del poble, emplaçat a un turó emmig de la plana. L'aigua calenta dona nom a Caldes de Malavella; i el mot «sagrera», un lloc sagrat on no s'hi permetien les disputes, a La Celler de Ter. Els focs de la vila —les llars— són l'origen del nom de Fogars de la Selva, mentre que el d'Hostalric deriva de l'existència d'un hostal. Els llorers van donar nom a Lloret i els camps de pomes a Maçanet i Massanes, mentre que el poble íber dels

ausetans va deixar per a la història el nom d'Osor.

«Rierols» significa Riells, i la terra emmig de rius dona nom a Riudarenes. Sacalm, de Sant Hilari, es refereix a la calma del tranquil municipi de les Guilleries, i Sant Julià de Llor pren el nom del mot àrab «llord», que vol dir «puig prop de l'aigua». Santa Coloma de Farners recorda en el seu nom els molins fariners, i el nom Susqueda és d'origen cèltic, mentre que Vidreres fa honors al passat artesanal i pren el nom dels antics forns de vidre. Vilobí és l'únic poble que va prendre un nom de persona: es tracta d'un nom habitual d'origen llatí.